KOMUNITNÍ CENTRUM sv. PROKOPA

Zprávy od sv. JAKUBA a sv. PROKOPA

Číslo 11/2014
1. června

Zůstanete mi nádherným Božím darem

Říká se, že první farnost dostává novokněz darem od Hospodina. A proto, když jsem se krátce před svým loňským kněžským svěcením dozvěděl, že mou první „štací" budou právě Stodůlky, zmocnilo se mě jisté vzrušení smíchané s nervozitou. Jak budu přijat? Jak obstojím? Dokážu ve svém prvním kněžském působišti zúročit hřivny, svěřené mi Bohem nebo budu shledán služebníkem skrznaskrz ničemným? Ale toto mé, jinak dost všelijaké, rozpoložení vzalo po prázdninách, které mimochodem představují jakési farní „dolce far niente", velmi rychle zasvé. Či spíše bylo pohlceno nekompromisním požadavkem stoprocentní angažovanosti.

A tak jsem chtě nechtě přestal přemýšlet o nesmrtelnosti chrousta a uprostřed pilné práce (snad mám právo takto své každodenní působení nazvat) jsem ani nestačil zaregistrovat, že mé stodůlecké měsíce se mění v kvartály a i ony by se byly možná přetavily v léta, kdyby....

Kdybych nebyl na rozkaz našeho nejvyššího Velitele jeho generálním štábem převelen k jiné jednotce, hájící pozice na poněkud severnějším úseku naší arcidiecézní fronty. Tuto rádobyvojenskou terminologii volím zcela záměrně, neboť kněz je svým způsobem vlastně také vojákem. I on bojuje v bitvách, v nichž jde o život, dokonce o ten věčný. I on je součástí jednoho velkého Božího strategického plánu, v jehož rámci napochoduje vždy tam, kde je právě jeho nejvíce zapotřebí.

Místa se mění, ale úkoly zůstávají. Božím darem zn. „Stodůlky" jsem se tedy nestihl ani pořádně pokochat a již přichází nová výzva v podobě dalšího působiště. Možná bych si mohl položit otázku: mám se této nové výzvy obávat nebo se na ní těšit? Odpověď je ale velmi jednoduchá. Pokud mne tam čeká prostředí alespoň zčásti tak promodlené zbožnými, vstřícnými a přátelskými lidmi, s jakými jsem se setkal v (stále ještě) mé stodůlecké farnosti, není věru čeho se bát. I když

nemohu nekonstatovat, že vámi všemi nasazená laťka je opravdu velmi vysoko.

Takže, (moji) milí a vážení farníci od Jakuba a Prokopa, milý spolubratře v kněžské službě a kolego otče Adame: vřelé díky vám všem za úžasný rok, který mi bylo umožněno mezi vámi prožít. Stali jste se mi nádherným Božím darem, který si vystavím na čestném místě v parádním pokoji svého srdce a který v mé vzpomínkové databázi bude patřit k těm nejvyhledávanějším. A dá-li Bůh, budu mít tu čest vám ještě osobně poděkovat při mši svaté v neděli 15. června v 18.00 hod u Sv. Jakuba. Po mši sv. bude následovat společné agapé na farní zahradě.

No a pak už jen (opět) sbalím svých pět švestek, či vlastně své dvě kočky Šimona a Žofku, a s radostným očekáváním, i když zároveň se smutkem z loučení, rychle vstříc novým dobrodružstvím na cestě následování Krista.

V lásce a modlitbě
P. Honza Primus

Obsah

ZŮSTANETE MI NÁDHERNÝM BOŽÍM DAREM **1**
LOUČENÍ SE SESTROU MAGDELEINE STROBL **3**
ZAMYŠLENÍ ČERSTVĚ POKŘTĚNÉ **5**
POUŤ ZA ANGELEM – JEŠTĚ NE SVATÝM **6**
VÝLET DO ZBEČNA **6**
JSME NYNÍ LEPŠÍMI LIDMI? **7**
ZAKONČENÍ ŠKOLNÍHO ROKU **8**
CO NÁS ČEKÁ **9**
CO SE UDÁLO … **10**
HISTORICKÉ CÍRKEVNÍ OKÉNKO **11**
LITURGICKÝ KALENDÁŘ **11**

Loučení se sestrou Magdeleine Strobl

V sobotu 24. května 2014 v dopoledních hodinách odešla do věčného světla naše drahá sestra Magdeleine. Nepochybně ji má většina z farníků stále v dobré paměti, neboť v naší stodůlecké farnosti působila - spolu s dalšími dvěma sestrami z Francie - dlouhých čtrnáct let a zanechala tu výraznou stopu.

Magdeleine pro nás vždy byla synonymem dobrého člověka. Milovala lidi, celý život se věnovala dětem, mládeži i dospělým; byla trpělivá, klidná, vyrovnaná. Problémy zvládala profesionálně, vybavena nejen teoreticky - studiem psychologie, pedagogiky a theologie, ale i prakticky - čerpala ze své životní moudrosti a v každé situaci si uměla udržovat zdravý nadhled. Dalším darem, kterého se jí dostalo, byl záviděníhodný smysl pro humor. Byla odvážná a zvídavá, stále plna nápadů, ráda poznávala nové věci, potkávala nové lidi. A především byla statečná, což se projevilo i v závěru života, kdy s neochvějnou důvěrou a vyrovnaností čelila těžké nemoci.

Pro ty, kdo ji znali méně, si dovolím přiblížit její život. Byla dcerou českých rodičů, kteří na počátku třicátých let minulého století přišli za lepší pracovní příležitostí do Francie. Usadili se v burgundském městě Chalon-sur-Saône, kde tatínek, profesí sklář, našel uplatnění ve sklárnách Saint-Gobain. Právě zde se 9. října 1937 narodila Magdeleine, jako poslední, páté dítě v rodině. Její rané dětství však poznamenal brzký odchod otce; zemřel pouhý půlrok po jejím narození. Veškerá odpovědnost za početnou rodinu tak přešla na maminku, která se do té doby starala výhradně o domácnost. S neznalostí jazyka, v cizím prostředí a s pěti dětmi se rázem ocitla v těžké životní situaci. Magdeleine se snažila matce co nejvíc pomáhat. Toužila sice po studiu psychologie, ale na to v obtížné

finanční situaci rodiny nemohlo být ani pomyšlení.

V sedmnácti letech se rozhodla pro zasvěcený život a zvolila ignaciánskou spiritualitu Kongregace Nejsvětější svátosti Otce Aguta. Splnilo se jí tak přání - žít a pracovat mezi lidmi, pomáhat, vzdělávat, sdílet se. Při tom stačila vystudovat psychologii na Université v Lyonu a také absolvovat kursy výtvarného umění, k němuž měla vždy velmi blízko. Poslání, které si vyvolila, ji naplňovalo a těšilo. Pracovala s dětmi a mladými, věnovala se duchovní formaci, pastoraci, vyučovala katechismu, pomáhala mladým při výběru povolání. Kromě toho jezdila jako vedoucí na letní tábory, organizovala výpravy do hor, podnikala výpravy do krasových oblastí, v zimě jezdila s dětmi do hor na lyžařská soustředění… Postupně působila v burgundských městech Autun, Paray-le-Monial a Mâcon, posléze v městečku L'Isle d'Abeau na východ od Lyonu.

Nečekaná změna čekala Magdeleine na počátku devadesátých let, kdy po pádu totality církev v České republice pociťovala zoufalý

nedostatek kněží a zároveň vyvstala naléhavá potřeba formace křesťanských laiků v zemi. Tehdy se pan arcibiskup Miloslav Vlk obrátil o pomoc také na Kongregaci Nejsvětější svátosti Otce Aguta z Lyonu, neboť právě práce s křesťanskými laiky byla jedním z hlavních úkolů kongregace. Magdeleine nadšeně uvítala možnost pracovat v zemi svých rodičů, o níž dosud slyšela jen vyprávět. Spolu s dalšími dvěma francouzskými sestrami, Madeleine Dufour a Marie-Jo Gay, odjela dne 27. července 1992 do Prahy, do naší stodůlecké farnosti.

Příležitost pracovat v zemi svých předků považovala za velký dar. Vstřebávala porevoluční nadšení, v němž se rázem ocitla, předávala cenné zkušenosti, připravovala děti na křest, vedla přednášky v duchu spirituality Ignáce z Loyoly, řídila kursy Beta a v anonymním prostředí rodícího se sídliště se snažila sbližovat jeho nově příchozí obyvatele. Usilovala o to, aby se stodůlecká farnost stala aktivním, živým společenstvím. Se šarmem sobě vlastním překonávala počáteční jazykovou bariéru, obětavě spolupracovala s kněžími, kteří působili u sv. Jakuba, zpočátku s Otcem Stanisławem Górou. Jsme jí vděčni za podporu, kterou poskytovala přípravám výstavby Komunitního centra sv. Prokopa v lůnu velké aglomerace, jež až do přelomu století měla k dispozici jeden jediný kostel. Její zásluhou se této stavbě dostalo i finanční podpory ze strany francouzské kongregace. Vlastní výstavba komunitního centra se uskutečnila za následného působení Otce Mariusze Kuźniara; k slavnostnímu vysvěcení pak došlo v roce 2001.

Prahu a naši zemi si skutečně zamilovala, období, které strávila v Čechách, hodnotila jako jedno z nejšťastnějších ve svém životě. Byla hrdá na svůj původ, obdivovala českou kulturu a český jazyk. I při mnoha povinnostech si dokázala najít čas na jeho studium na Universitě Palackého v Olomouci. Na otázku, jak dlouho u nás bude působit, odpovídala: „chtěla bych tu být na věky věků…“.

Kolem přelomu století však generální představená Kongregace Nejsvětější svátosti Otce Aguta začala sestry postupně povolávat zpět do Francie, neboť to vyžadovaly změny v činnosti kongregace; nejprve ze zdravotních důvodů odešla Marie-Jo, následně Madeleine. Jako poslední se na konci července 2006 vrátila do Francie Magdeleine. Kongregace sester Nejsvětější svátosti Otce Aguta se v té době slučovala s čtyřmi dalšími, a zrodila se tak početnější Kongregace sester Ježíše Služebníka.

Po návratu do Francie pokračovala Magdeleine ve své práci v L'Isle d'Abeau; zároveň však několikrát do týdne dojížděla na Katolickou fakultu do Lyonu, kde si doplňovala znalosti judaismu, islámu a dalších témat. V L'Isle d'Abeau se totiž po dobu její mise v Praze usadilo velké množství cizinců různých národností a vyznání, a bylo třeba na

novou skutečnost reagovat. Při svých cestách do Lyonu pravidelně navštěvovala tamější Francouzsko-českou asociaci; měla tak vítanou možnost setkávat se nadále s českým živlem a českým jazykem. V Lyonu následně dostala na starosti doprovázení zahraničních studentů; v duchu evangelia jim pomáhala vyrovnávat se s nároky nového prostředí, připravovat se na studium, překonávat jazykovou bariéru. Poslední profesní změna pro Magdeleine nastala v roce 2012, kdy ji generální představená kongregace pověřila, aby řídila společenství starších sester v městečku La Chapelle-de-Guinchay u Mâconu.

Rok 2013 byl pro Magdeleine velice těžký. Po menší autonehodě, při níž si poranila již jednou operované koleno, byla v létě nucena podstoupit složitou reoperaci. Krátce poté u ní lékaři odhalili závažné onemocnění neslučitelné s životem.

Pro nás však Magdeleine zůstává stále přítomná. Mohu dnes říci, že jsem vděčna za to, že jsem Magdeleine mohla v životě potkat. Setkání s ní pro mne bylo velkým obohacením a radostí. Vždy jsem obdivovala její hlubokou víru, důvěru, nezdolný optimismus. Jsem si jista, že za její pokoru a opravdovost, za její ryzí člověčenství se jí u Boha dostalo zasloužené odměny.

R. Fárová

Přiložené snímky jsou z října 2011, kdy Magdeleine přijela na týdenní návštěvu naší farnosti. Setkání bylo - jak jinak - spontánní a radostné.

Zamyšlení čerstvě pokřtěné

Jako malá jsem říkávala, že chci pokřtít, abych mohla mít dvě jména. O pár let později jsem občas začala chodit na mši svatou. Skoro pokaždé byla mše za doprovodu Prokop Band a tento styl modliteb mě velmi zaujal a pokaždé, když byla „zpívaná“ mše, chodila jsem na ni ráda. Po absolvování Alfy pro mladé jsem si prvně řekla: „Ano, chci to!“, tak jsem šla za P. Angelem a ten mi řekl, ať přijdu ve středu na katechumenát. A tím to začalo…

Dozvídala jsem se samé nové věci a i teď nacházím nové a nové otázky. Jak jsem se postupně začleňovala do farního společenství, bylo pro mě snazší poznávat a pochopit Pána a vše, co pro nás udělal.

Samotný křest byl tím největším rozhodnutím, kdy jsem musela vzít celý svůj předchozí život a zahodit ho daleko za sebe. Škoda, že to není tak jednoduché, jak bych si představovala, ale člověk se nesmí zastavit na mrtvém bodě.

Moje příprava na křest zahrnovala i přípravu na biřmování a já jsem opravdu ráda, že jsme to měli rozdělené a ne najednou na Bílou sobotu. Přece jen při křtu byl člověk trochu zmatený, vše bylo nové…a nikdo z nás asi přesně nevěděl, co očekávat (teď nemyslím obřad atd., ale přijetí Krista). Cítila jsem v sobě prázdnotu, která se rychle naplnila Kristem (láskou, radostí, nadšeností, pocitem vnitřního klidu…).

S těmito dary jsem přípravu více prožívala a snažila jsem se pořádně připravit na samotné biřmování, které bylo druhým nejdůležitějším rozhodnutím v mém životě. Po přijetí Ducha svatého se ve mně vyplnily zbývající prázdná místečka. Nějak teď nechápu, proč jsem to neudělala už dávno, život by měl hned lepší světlo.

Anežka

Pouť za Angelem – ještě ne svatým

V čele s Karlem Novotným a otcem Adamem jsme se 17. května vydali na kolech do Zbečna, navštívit otce Angela. Začali jsme společnou modlitbou v kostele sv. Prokopa a pak jsme přes Stodůlky, Zličín, Třebonice, Chráštany, Chýni a do Hájku, odkud jsme občerstveni pokračovali do Červeného Újezdu, Svárova a Horního Podkozí. Tam nás zastihl déšť, a tak jsme se schovali do tamní moc pěkné hospody. Každý nabral síly podle svého gusta, a když pršet přestalo, nasedli jsme opět na svá kola a před sebou jsme měli jen poslední kousek naší cesty, Chyňavu, Běleč, Sýkořice a konečně Zbečno. Tam na nás čekali další, kteří přišli pěšky. Všichni jsme společně zazpívali Angelovi k narozeninám a prožili krásné, i když dosti deštivé a studené odpoledne.

Terka J.
(Foto: F. Šrámek)

Výlet do Zbečna

Ačkoliv se to zdá po minulém týdnu, kdy bylo vše zalité sluncem a teploty stoupaly ke třiceti stupňům, neuvěřitelné, v den plánovaného cyklovýletu do Zbečna byla taková zima, že jsme si nakonec s kamarády netroufli vyrazit na kolech s dětmi, jelikož pravděpodobnost výskytu nachlazení byla více než vysoká a tato vyhlídka už nikoho z nás po několika zimních virózách nelákala.

Rozhodli jsme se tedy vzít plán trasy trochu do vlastních rukou. Z původní představy zbylo jediné, a to cíl cesty. Nakonec to ale vůbec nevadilo. Skupinka tří rodin s malými dětmi se vydala vstříc záludnému „kopci“ na přehradu, kde byl na každém metru klacík, který bylo potřeba zvednout. Při zpáteční cestě jsme potkali další farníky, kteří si udělali taky trochu jiný výlet, což nás pobavilo. Navštívili jsme ještě Hamousův statek ve Zbečně, před kterým jsme se akorát setkali s přijíždějící skupinou cyklistů – tímto vzdáváme hold.

Co bylo na celém výletě nejlepší? Není důležité, jak se kdo do Zbečna na faru za otcem Angelem dostal, kolik ujel nebo ušel kilometrů, ale to, že se nás tam sešlo dost na to, abychom měli příležitost vytvořit společenství a pobýt ve společnosti ostatních farníků zase někde jinde, naplnění nejen zážitky z cesty, ale i dobrou opečenou klobáskou.

Barbora F.
(Foto: F. Šrámek)

Jsme nyní lepšími lidmi?

S radostí bych se s vámi podělila alespoň o několik střípků z naší přípravy na svátost biřmování s otcem Adamem a také s dojmy ze samotného obřadu, který se konal v neděli 25. 5. v Komunitním centru svatého Prokopa, kde jsme svátost biřmování přijali z rukou biskupa Václava Malého.

Nejprve pár slov k samotné přípravě… i když oněch pár slov asi jen stěží dokáže vyjádřit, byť jen z poloviny, nakolik jsme vděční za vskutku jedinečné vedení a taktéž neustálou modlitební podporu našeho drahého otce Adama. Nerada bych, aby to vyznělo jako čirý projev plný patosu a případné nostalgie, ale upřímně mohu říci, že příprava byla skutečně prosycena něčím víc, než pouze povídáním o duchovních věcech.

Zamýšleli jsme se nad texty Písma, zvláště se pak soustředili na jednotlivé úryvky z evangelií a Skutků apoštolů. Co mohu však nepokrytě prohlásit, je fakt, že má očekávání z dané přípravy byla spíše taková, že si trochu osvěžím, případně připomenu některé duchovní texty a poté budeme nad nimi společně diskutovat. Ale co jsem už neočekávala, bylo, že mi mnohé povídání, postřehy ostatních a hlavně myšlenky otce Adama tzv. rozšíří již „známý příběh“ o něco navíc. O nové úvahy. Třeba i o úplně jiný pohled na již „provařený“ text. Až mě samotnou mnohdy překvapilo, že jsem se často ještě po odchodu bavila s ostatními o tom, co ve mně ta hodinová náplň času zanechala a jak na mě zapůsobila jistá nová myšlenka, která by mě v souvislosti s daným textem ani nenapadla, protože ve většině kázání se poukazuje na stále stejná „fakta“. Krom toho jsem oceňovala způsob vedení přípravy, kdy nás otec Adam nenutil deklarovat přes mus naše názory, nic nebylo nucené, ale tím spíš člověk sám často dodal k tématu to své. Stejně tak se mi líbilo, že se jednotlivé texty nevysvětlovaly jen vysoce duchovně, ale rovněž se často aplikovaly na zcela běžný život- a přesně o tom podle mého má také být i celý text Písma, nejen o hezkých a moudrých slovech, ale jak jimi lze žít v našich všedních životech.

Věřím, že byl i během celé naší přípravy přítomen Duch svatý a působil v našem společenstvu, ve kterém jsme se každou neděli po večerní mši u sv. Jakuba scházeli a kdy právě často skrze našeho otce Adama k nám promlouval a dával nám alespoň malou část k podnětnému zamyšlení. S mírou, kterou jsme byli schopni vstřebat.

Mimo to jsme se poslední neděli v měsíci účastnili zpívaných chval od děcek z naší „erární“ kapely, což pro mě osobně bylo také velmi přínosné, jelikož právě tam mohl člověk zažít hlubší setkání s živým Bohem, doprovázené nadto krásným zpěvem.

Samotná svátost biřmování pak pro nás všechny (myslím tedy, že mohu mluvit i za ostatní) byla snad dalším krokem k prohloubení naší víry a většímu uvědomění, že svůj vztah k Bohu chceme opravdu prožívat intenzivněji a hlavně ho také více přenášet do našeho běžného života. Jsme vděčni, že jsme mohli tuto posvátnou chvíli prožívat s našimi rodinami, kmotry, potažmo s celou farností. Zde si neodpustím malou vsuvku a poděkování rovněž mé úžasné kmotře Terezce Jaklové. I díky ní jsem obřad prožívala s vědomím, že blízkost stejně smýšlejících lidí, podpořená sem tam jejich „prostým" úsměvem, nám také pomáhá lépe a opravdověji prožívat ony důležité mezníky našich životů. A také myslím, že v dané chvíli každý, krom drobné nervozity a možných otázek, jestli „to teda k něčemu bude", pociťoval, ač zřejmě ne okamžitou drastickou změnu, tak ale patrně jistou zodpovědnost a rovněž především touhu být Pánu blíž.

A proč píši společenstvo, nikoli společenství? Společenstvo je pro mě slovo s hlubším významem (viz. Společenstvo Prstenu ☺) vždyť to, i když se „rozpadne", žije díky Lásce dál! A kdo je Láska netřeba dodávat…

Terezie Zemanová (Foto: O. Luštinec)

Zakončení školního roku

Milé děti a milí rodiče!

Začíná červen a to je pro mnoho z nás důvod k radosti, protože je posledním měsícem školního roku. Určitě jsou mezi vámi i ti, pro které je naopak tato skutečnost důvodem ke smutku. Mám sestru, která v době našeho společného dětství, k nepochopení nás všech sourozenců, na konci června i plakala. Tolik měla školu ráda.

Jak už asi víte, čeká nás opět společné zakončení školního roku, které opět vypukne mší svatou, na které se sejdeme v kostele sv. Jakuba ve středu **11. června v 16:30** a poděkujeme za všechno hezké, co nás tento školní rok potkalo. A na společný program **nejen** s táborákem na farní zahradě (buřtů bude tentokrát dost, slibuji!) se mohou těšit jak ti, kteří jásají prvního července, ale i ti, pro které je nejlepším měsícem roku září. **Všichni jste zváni!**

Zajímá vás, jak to dopadlo se mnou a mojí sestrou Aničkou? Čas všechno spravil. Moje sestra má už raději červenec než září a já zůstala pořád stejná. Červen miluji a na červenec se těším. Teď se ale nejvíc těším na vás!

Láda Vyskočilová
(Foto: Farní archiv)

Co nás čeká ...

V naší farnosti:

- **Farní pouť ke svatému Prokopovi na Sázavu** se bude konat **v sobotu 7. června.** Trasu ze Stříbrné Skalice na Sázavu (4 km) s rozjímáním duchovních textů a modlitbou povede P. Adam. Sraz v 10.00 hod. na nástupišti Praha hl. n. (odjezd v 10.07 hod.). **Poutní mše sv. v kostele sv. Prokopa** na Sázavě začíná **v 15.00 hod.** Více info na plakátech na nástěnkách.
- **Křesťany III. věku** přivítáme na faře ve Stodůlkách **ve čtvrtek 12. června v 16 hodin.**
- **Na pokračování úspěšného přednáškového cyklu ke společenským otázkám** srdečně zvou Viktor Kubát a Tomáš Svoboda. **Ve čtvrtek 12. června od 18.00 hod.** v KC sv. Prokopa vystoupí místopředseda vlády České republiky **Pavel Bělobrádek**. **Téma: „Sto dnů vládnutí".** Nenechte si ujít tuto jedinečnou příležitost setkat se s vrcholným vládním politikem v našem domovském prostředí.
- **Brigáda na farní zahradě ve Stodůlkách** se koná **v sobotu 14. června od 9 do 13 hod.** Těšíme se na Vaši účast!
- **Poděkování za kněžskou službu P. Jana Primuse** v naší farnosti se uskuteční **15. června při mši sv. v 18.00 hod. v kostele sv. Jakuba**, kde budeme P. Janovi také vyprošovat požehnání pro jeho další působení. Po mši sv. bude rozloučení s posezením na farní zahradě. Příspěvky na společný stůl sladké i slané jsou velmi vítány.
- Srdečně zveme do kostela sv. Jakuba na **bohoslužbu v 18.00 o Slavnosti Těla a Krve Páně (Boží Tělo) dne 19. června**, po které bude následovat eucharistický průvod kolem kostela. Během průvodu budeme vyprošovat požehnání pro naši farnost, pro naše město, pro naši vlast.
- **Poutní slavnost v kostele sv. Jana a Pavla na Krtni** bude **21. června od 16.00 hod**.
- **Dříve narození** se sejdou u táboráku **ve čtvrtek 26. června v 16,00 na farní zahradě** ve Stodůlkách.
- **Svatopetrská mešní sbírka v neděli 29. června** je určena pro bohoslovce.
- **Letní farní tábor pro děti od 7 do 14 let** se uskuteční **v termínu 2. - 16. srpna** na tábořišti Bílý mlýn u Šidlákova (u Domažlic). Tábor povedou Václav Šeferna a Kristýna Hanzlová. Duchovní doprovod zajistí P. Jan Primus. Cena tábora je 2 800 Kč (v individuálních případech je možná domluva). **Děti přihlašujte do konce května** na email: kykyhan@seznam.cz. Před táborem se uskuteční **společný výlet 7. června** v rámci farní pouti na Sázavu.

V pražské arcidiecézi

- **Slavnostní mše svatá u příležitosti 670. výročí založení svatovítské katedrály** se koná 15. června od 10:00 hodin. Poutní slavnost bude celebrovat magdeburský biskup Gerhard Feige. V roce 2014 si pražské arcibiskupství

spolu s celou naší zemí připomíná 670. výročí od tzv. „položení základního kamene“ ke katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha. Při příležitosti tohoto významného jubilea se koná velké množství liturgických a kulturních událostí. V červenci bude probíhat varhanní festival, v září Česká pošta vydá známku „Prvního kamene“ a „Prvního arcibiskupa Arnošta z Pardubic“.

Co se událo …

V pražské arcidiecézi

- **Již pátým rokem se pražská arcidiecéze 23. května 2014 účastnila mezinárodního ekumenického projektu Noc kostelů.** Jejím hlavním cílem je přiblížení duchovní a kulturní tradice vycházející z křesťanství. Letos se poprvé do Noci kostelů zapojilo všech 15 křesťanských církví, které jsou řádnými či přidruženými členy Ekumenické rady církví. Návštěvníci tak mohli vstoupit do většiny pravoslavných chrámů a modlitebny Armády spásy. Celkové číslo návštěvníků se zřejmě z důvodu vydatného deště vyšplhalo „jen“ na 90 809. Rekord návštěvnosti pražské Noci kostelů padl v loňském roce, kdy se počet vstupů zastavil na čísle 133 429.

Ve světové církvi

Papež František se vydává na cestu do Svaté země:

- **„Aby byli jedno“ *bylo* mottem cesty papeže Františka do Svaté země**, kterou navštívil 24. – 26. května. Byla to jeho druhá mezinárodní apoštolská cesta. V bazilice Božího hrobu se papež setkal s ekumenickým patriarchou Bartolomějem I. a připomněl tak 50. výročí symbolického objetí mezi Pavlem VI. a Athenagorasem I. Na programu byly i tři veřejné bohoslužby: na stadionu v jordánském Ammánu, v Betlémě a v jeruzalémském Večeřadle.
- **Papež František přijal na generální audienci 22. 5. skupinu 42 buddhistických mnichů z Thajska.** Představitelé „Nejvyšší rady Sanghy“, která je nejvýznamnějším orgánem théravádínského buddhismu, se zúčastnili oslav 50. výročí Papežské rady pro mezináboženský dialog. Zároveň vzdali hold papeži Františkovi a popřáli mu, aby jeho blížící se asijské cesty přinesly „dobré plody harmonie“. Svatý otec v srpnu navštíví Jižní Koreu a v lednu 2015 Srí Lanku. V thajských buddhistických klášterech žije zhruba 200 tisíc mnichů a 85 tisíc noviců.
- **V Evropě bylo v roce 2013 schváleno 41 zákonů omezující křesťany v praktikování víry.** Protikřesťanské postoje tak pronikají do politiky a legislativy. Mezi 41 zákonů, které omezují křesťany v náboženské praxi, se řadí zákony týkající se výhrady svědomí, svobody slova a shromažďování či rozhodování o výchově vlastních dětí. Projevy netolerance a nenávisti vůči křesťanům v Evropě jsou dnes již obecným jevem.

Zdroje: radiovaticana.cz, apha.cz

Historické církevní okénko

- **17. května 1969** zemřel ThDr. Josef Beran, katolický kněz a teolog. Od roku 1917 byl profesorem náboženství a pedagogiky, byl **2. června 1733** zemřel Jan Adam Vratislav z Mitrovic, katolický kněz a scholastik. Nejdříve byl zvolen kanovníkem katedrální kapituly olomoucké, r. 1702 byl jmenován kanovníkem metropolitní kapituly u sv. Víta v Praze, roku 1708 se stal proboštem kolegiátní kapituly Všech svatých na Pražském hradě a proboštem Královské kolegiátní kapituly vyšehradské. Dne 12. 5. 1711 byl jmenován sídelním biskupem v Hradci Králové. Na vlastní žádost byl v roce 1721 přeložen do Litoměřic, kde se stal sídelním biskupem. Během episkopátu položil základ pro litoměřický seminář, rozšířil počet farností a usiloval o svatořečení sv. Jana Nepomuckého. Dne 5. 5. 1733 byl jmenován císařem Karlem VI. pražským arcibiskupem, což papež později potvrdil. (* 20. 5. 1677).
- **5. června 998** byl Deodatus Thegdag, česky Bohdal, katolický kněz, zvolen pražským biskupem na místo sv. Vojtěcha. Biskupské svěcení přijal 7. července. Za jeho episkopátu r. 999 byl založen druhý mužský benediktinský klášter u sv. Jana Křtitele na Ostrově sv. Kiliána u Davle. Ve své diecézi se snažil potlačovat pohanské zvyklosti. Zemřel 11. 6. 1017.

Zdroj: tisk.cirkev.cz

Liturgický kalendář

2. – 15. června 2014

- Úterý 3. června - památka sv. Karla Lwangy a druhů, mučedníků
- Čtvrtek 5. června - památka sv. Bonifáce, biskupa a mučedníka
- **Neděle 8. června - slavnost Seslání Ducha Svatého**

- Středa 11. června - památka sv. Barnabáše, apoštola
- Pátek 13. června - památka sv. Antonína z Padovy, kněze a učitele církve
- **Neděle 15. června - Slavnost Nejsvětější Trojice**

Uzávěrka příštích čísel Zpráv

Nejbližší číslo Zpráv od Jakuba a Prokopa připravujeme na neděli 15. června (uzávěrka 6. června). Je to poslední číslo před prázdninami. První poprázdninové číslo plánujeme na neděli 7. září (uzávěrka 29. srpna), další 21. září (uzávěrka 12. září). Budeme rádi za vaše příspěvky: postřehy ze života farnosti, osobní zamyšlení nebo zážitky z akcí, které jste zažili u nás nebo jinde. Je to jedinečná příležitost sdílet náš život víry s ostatními a obohacovat tím, co nám daroval Bůh! Vše zasílejte na knihovna@centrumbutovice.cz nebo předejte osobně komukoliv z kněží nebo pastoračních asistentů farnosti!

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST
U KOSTELA SV. JAKUBA STARŠÍHO

Kovářova 21/22, 155 00 Praha 13 – Stodůlky,
www.centrumbutovice.cz; IČO: 63110091; č.ú. 127 380 389/ 0800;

Kontakt s knězem:
(dle individuální domluvy nebo v úředních hodinách):

P. Th Lic. Adam Lodek - administrátor farnosti
777 749 603; 251 618 889; farar@centrumbutovice.cz;
úřední hodiny (Kc sv. Prokopa): středa 16.00 – 19.30
čtvrtek: 9.00 - 12.00; 15.00 - 17.00;

P. Th Mgr. Jan Primus - farní vikář
604 356 268; 251 618 893; JanPrimus@seznam.cz;
úřední hodiny (Kc sv. Prokopa):
úterý: 9.00 - 12.00; 15.00 - 17.00;

Komunitní centrum sv. Prokopa
V Hůrkách 1292/8; 158 00 Praha 13 - Nové Butovice;

RNDr. Zdeňka Nováková – ředitelka
úřední hodiny: čtvrtek 14.30 - 17.00;
251 610 850; 777 749 601; mail@centrumbutovice.cz;

Farní kancelář *(Kc sv. Prokopa):*
Th Mgr. Ludmila Vyskočilová
251 618 884; 777 739 610; fara@centrumbutovice.cz;
úřední hodiny: pondělí: 9.00 - 11.00; 13.00 - 15.00;
středa: 13.00 - 15.00;

Farní knihovna: *(Kc sv. Prokopa): knihovna@centrumbutovice.cz; pondělí a středa: 9.00 - 11.00 a 13.00 - 15.00;*

Církevní mateřská škola Srdíčko *- Podpěrova 1879/2, 155 00 Praha 13 – Lužiny; tel. 251 622 425;*
Mgr. Eva Kuchyňková – ředitelka; mob. 739 045 874; cms.srdicko@seznam.cz; http://www.cms-srdicko.cz/

Farní Charita: *Bc. Helena Ryklová – ředitelka; tel. 733 108 816;* http://stodulky.charita.cz/
Mgr. Kateřina Hlaváčková – charitní ošetřovatelská služba; tel. 774 854 463, 251 616 392;
Charitní šatníky: *Přecechtělova 2243; Praha 13 - Velká Ohrada; tel. 608 539 796; pondělí 17.00 - 18.30;*
Husníkova 2079; Praha 13 - Nové Butovice; tel. 728 788 909; čtvrtek 10.00 – 12.00;

BOHOSLUŽBY ***ČERVENEC - SRPEN***

Neděle:
8.00 - kostel sv. Jakuba St;
11.00 - kostel sv. Prokopa;

Středa:
18.00 - kostel sv. Prokopa;

Pátek:
18.00 - kostel sv. Jakuba St. (s výjimkou 4. července);

4. července: Poutní slavnost ke cti sv. Prokopa: mše sv. v 18.00 v kostele sv. Prokopa;

5. července: Slavnost ke cti slovanských věrozvěstů sv. Cyrila a sv. Metoděje: mše sv. v 18.00 v kostele sv. Jakuba St.;

25. července: Poutní slavnost ke cti sv. Jakuba St.: mše sv. v 18.00 v kostele sv. Jakuba St.;

15. srpna: Slavnost Nanebevzetí Panny Marie: mše sv. v 18.00 v kostele sv. Jakuba St.

SVÁTOST SMÍŘENÍ ***ČERVENEC - SRPEN***

- ✓ ***středa:*** *18.50 - 19.30 v kostele sv. Prokopa;*
- ✓ ***30min. před bohoslužbou****;*
- ✓ ***pátek:*** *18.50 – 19.30 v kostele sv. Jakuba;*
- ✓ ***nebo kdykoliv*** *po dohodě;*

V měsících červenec - srpen máme z důvodu prázdnin a dovolených omezený počet bohoslužeb a úředních hodin v kancelářích.
V případě, že nás nezastihnete na faře nebo v Komunitním centru kontaktujte nás prosím telefonem nebo mailem.
Děkujeme za pochopení!

Zprávy od sv. Jakuba a sv. Prokopa *– farní zpravodaj - pro vnitřní potřebu vydává Řk farnost v Praze - Stodůlkách. Náklady na vytištění jsou 7 Kč. Dobrovolné příspěvky dávejte do sbírky.*
Zprávy připravuje ***Redakční rada:*** *Veronika Luštincová, Daniela Kolouchová, Zdeňka Nováková, Marie Vyleťalová, Ludmila Vyskočilová, Marie Horáková, Barbora Folejtarová.*
Za celek zodpovídá P. Adam Lodek